

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky **A. N.** narodenej X. bytom v K., V. ul. č. X., proti odporkyni **Sociálnej poisťovne v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 18. mája 2011, č.k. 8Sd/9/2011-38, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu Košiciach z 18. mája 2011, č.k. 8Sd/9/2011-38, **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach rozsudkom z 18. mája 2011, č.k. 8Sd/9/2011-38, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie odporkyne z 26. novembra 2010 číslo X., ktorým podľa § 70 ods. 1 a § 71 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) zamietla žiadosť navrhovateľky z 5. novembra 2011 o invalidný dôchodok, pretože nie je invalidná.

V odôvodnení uviedol, že zdravotný stav navrhovateľky bol niekoľkonásobne dostatočne zistený príslušnými posudkovými lekármi, ktorí zhodne v lekárskejších posudkoch vyhodnotili zdravotné postihnutie navrhovateľky na základe nových odborných lekárskejších vyšetrení a lekárskejších správ, ktoré navrhovateľka v priebehu súdneho konania postupne predkladala. Medzi jednotlivými závermi posudkových lekárov nezistil žiadne rozpory a o ich odbornej úrovni nemal súd dôvod pochybovať. Rozhodnutie odporkyne preto krajský súd pokladal za vecne správne a dostatočne doložené vykonaným dokazovaním.

Súd prvého stupňa podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s§ 250l ods. 2 OSP žiadnemu z účastníkov nepriznal náhradu trov konania s odôvodnením, že navrhovateľka nebola v konaní úspešná a úspešná odporkyňa zo zákona nemá na ich náhradu právo.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie. Namietala, že súd nevzal do úvahy jej kožnú chorobu a nálezy kožných lekárov, ktoré ochorenie má od detstva a je nevyliciteľné. Súčasne k odvolaniu predložila fotokópie lekárskejších správ z odborného vyšetrenia z dermatovenerologickej ambulancie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 a § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250l ods. 2 v spojitosti s § 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení je poistenec invalidný, ak pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav má pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou.

Dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je taký zdravotný stav, ktorý spôsobuje pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť, a ktorý má podľa poznatkov lekárskej vedy trvať dlhšie ako jeden rok (§ 71 ods. 2 zákona o sociálnom poistení).

Zo spisov vyplýva, že navrhovateľka požiadala o priznanie invalidného dôchodku s účinnosťou od 1. júla 2008.

Pre posúdenie dôvodnosti jej nároku na invalidný dôchodok bolo potrebné posúdiť vplyv jej dlhodobo nepriaznivého stavu na schopnosť vykonávať zárobkovú činnosť.

Túto otázku najprv posudzoval MUDr. A. B., posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, pobočka v Košiciach. Po vlastnom vyšetrení navrhovateľky a po zhodnotení vyšetrení odborných lekárov (neurologické, kožné, psychiatrické, psychologické, interné, endokrinologické,) v lekárskom posudku z 15. novembra 2010 dospel k záveru, že rozhodujúcim zdravotným postihnutím navrhovateľky sú choroby kože a podkožného tkaniva, so zaradením do kapitoly XIV položka 3 písmeno b/ Prílohy č. 4 zákona o sociálnom poistení (dermatitis, ekzém a erythrodermia, výrazné prejavy s častými exacerbáciami alebo generalizované stabilizované formy) s mierou poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v rozmedzí 25 % - 35 %. Recidivujúce kožné prejavy pacientky atypickej dermatitídy zhodnotil v miere poklesu 25 %. Za ostatné ochorenia, ktoré nie sú rozhodujúcim zdravotným postihnutím ale svojou povahou ovplyvňujú funkčný stav organizmu navýšil percentuálnu mieru poklesu schopnosti o 10 %.

Podľa záverov jeho posudku navrhovateľka nie je invalidná podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení, lebo pre dlhodobo nepriaznivý zdravotný stav nemá pokles schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť o viac ako 40 % v porovnaní so zdravou fyzickou osobou, keď miera poklesu jej schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v percentách je 35 %.

Na základe opravného prostriedku zdravotný stav navrhovateľky opätovne posudzoval MUDr. J. K., posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovne, ústredie so sídlom v Košiciach, ktorý po vlastnom vyšetrení navrhovateľky a zhodnotení lekárskeho vyšetrení odborných lekárov v lekárskom posudku z 1. februára 2011 dospel k rovnakému výsledku o rozhodujúcom zdravotnom postihnutí aj miere poklesu schopnosti zárobkovej činnosti 25 % + 10 %, spolu 35 %. Posudkový lekár však odôvodnil určenie spodnej hranice percentuálneho rozpätia miery poklesu 25 % za rozhodujúce zdravotné postihnutie tým, že navrhovateľka je liečená pre recidivujúce kožné prejavy atopickej dematitídy a exacerbáciami hlavne v letných mesiacoch. V čase posudzovania mala ojedinelé kožné vyrážky vo flexorovej oblasti lakt'ov a kolien, ojedinele na krku a bruchu.

Na dožiadanie krajského súdu posudkový lekár sociálneho poistenia Sociálnej poisťovni, ústredie MUDr. J. K. v lekárskej správe z 19. apríla 2011 zhodnotil navrhovateľkou novo predložené nálezy z kožnej ambulancie s tým, že nedokumentujú zhoršenie zdravotného stavu navrhovateľky z hľadiska dlhodobo nepriaznivého zdravotného stavu.

Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa považoval preukázané, že posudkoví lekári hodnotili zdravotný stav navrhovateľky a mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť objektívne a komplexne na základe aktuálnych nálezov odborných vyšetrení a ich posudky považoval za logické a presvedčivo odôvodňujúce záver o celkovej miere poklesu schopnosti navrhovateľky vykonávať zárobkovú činnosť iba v rozsahu 35 %.

Navrhovateľka v odvolacom konaní predložila lekárske správy o vyšetreniach v dermatolovenerologickej ambulancii MUDr. S. K., CSc. z 27. januára 2011, z 24. februára 2011 a z 20. júla 2011 obsahujúce zhodné diagnózy a rozsah poškodenia, ako uviedli posudkoví lekári a ktoré považovali zhodne za jej rozhodujúce zdravotné postihnutie. Ďalej predložila lekárske správy z neurologického vyšetrenia zo 6. decembra 2011, z hematologického vyšetrenia z 27. marca 2012 a z kontrolného psychiatrického vyšetrenia z 30. apríla 2012. Navrhovateľka však nepredložila novší dôkaz, ktorým by závery uvedených posudkových lekárov o rozhodujúcom zdravotnom posúdení a o stanovenej miere poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť 35 % spochybnili, resp. ktorým by preukázala iný rozsah poškodenia ako bol zistený posudkovými lekármi.

Navrhovateľka preto podľa § 71 ods. 1 zákona o sociálnom poistení nespĺnila zdravotnú podmienku pre vznik nároku na invalidný dôchodok podľa § 70 ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

Z uvedených dôvodov aj odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie odporkyne z 26. novembra 2010 zodpovedá zákonu, a preto napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

V odvolacom konaní navrhovateľka nebola úspešná, a preto jej Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (§ 250k ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 15. augusta 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová